

Válaszolunk olvasóinknak

Milyen alapeszméket terjesztenek a vallási ünnepnapokon és a szertartások alkalmával?

Több olvasónk azzal a kérdéssel fordult a szerkesztőséghez, ismertessük, honnan erednek a vallások szertartásai és ünnepei? Milyen alapeszméket terjesztenek a vallási ünnepnapokon és a szertartások alkalmával? Ma a második kérdésre adunk választ olvasóinknak.

Előszörban a hitet a túlvilági életben, azt a tanítást, amely szerint nem a földi életben rejlik az ember igazi boldogsága, hanem abban, hogy a „mennyei” boldog életre türelmesen várakozik és végül elnyeri azt.

Azt az eszmét, hogy isten határozza meg az egész emberi életet. A hívők tudatában kifejlesztik a passzivitást, a bizalmatlanságot saját erejük iránt, a vak alárendelést, az „isten akaratának”, a „végzetnek”, a „sorsnak”, megbénítják az energiát, beoltják az akarathányt.

Már az ember megkeresztelésének szertartásából az tűnik ki, mintha az ember születésének első pillanatától kezdve bűnöktől lenne beszenyezve, és hogy az emberek minden boldogtalansága, nyomora és jogfosztottsága az „eredendő bűnből” következik. Kinyilatkoztatják, hogy „megkeresztelik az isten szolgáját”, keresztet vetnek rá, annak jelképét, hogy az embernek egész életén át türelmesen kell „a maga keresztjét” viselnie.

Az egyházi házasság a nőnek mint „nem teljesértékű” lénynek felfogását honosítja meg. „Az asszony pedig félje az ő urát” — parancsolja az egyház a nőnek a házasságkötés alkalmával.

A vallások temetési szertartásai a földi élet „mulandóságának”, „hiúságának”, hiábavalóságának gondolatát keltik, azt a gondolatot, hogy van lélek, túlvilági élet, pokol és mennyország.

Az ember bűnös és csak a szenvedésekben tisztul meg a lelke — tanítja a vallás. A Krisztus-legenda központi helyet foglal el Krisztus szenvedéseinek motívuma. Az egész húsvéti szertartás ezekről az eszmékről van átítatva: nagyböjt idején böjtölés gyórással és áldozással, templomi istentiszteletek „a mi urunk szenvedéseinek” emlékére. Minderre azért van szükség, hogy Krisztus példáján hangsúlyozzák az emberi szenvedések elkerülhetetlenségét, hogy hangsúlyozzák: a bűnös emberiség számára Krisztus követése az egyetlen kiút.

A római pápa 1950-ben nem hiába rendezett külön „bűnbánati napot”, amelyen kikelt az ellen a „keresztényellenes törekvés ellen, amely a földi életből ki akar zárni mindenfajta szenvedést”.

A szenvedést, az önmegtartóztatást hirdette a vallás mindenkor igazolta a kapitalista rendszert, amely az erőszakon és a rablison, a dolgozók és azok létszükségleteinek teljes semmibebevételén alapul. Az egyház mindenkor „isten akaratának”, „sorsnak” nyilvánította a nép nehéz életét és minden szerencsétlenségét. Azt tartja a vallás, hogy minden rossznak maga az ember, az ember „bűnössége” az oka. Az osztálytársadalomban „bűn” mindaz, ami megszegi a kizsákmányolók által előírt törvényeket és erkölcsöt. Sok vallási szertartásnak az a feladata, hogy a dolgozók energiáját az osztályharcra a saját bűneik elleni harcra terelje át.

Az osztálybéke hirdetése nagy helyet foglal el a vallási ünnepekben. Húsvétkor ezt hirdetik: „Öleljük meg egymást és bocsássunk meg azoknak, akik bennünket gyűlölnék”. Karácsonykor pedig: „Dicsőség mennyekben az istennek és béke a földön, az embereknek, s jóakarat”. Azt állítják, hogy az isten előtt nincsenek sem gazdagok, sem pedig szegények és

a gazdagság — „isten ajándéka”.

A „Christian Science Monitor” című amerikai lap a következőket írja: „Az igazi üzenet — isteni tevékenység megnyilvánulása”. A római pápa azt tanítja, hogy a munkának dolgoznia kell és nem szabad „túlzott” igényeket támasztania, „nem szabad gyűlölködni, irigynek és önzőnek lennie”, hogy „a világon mindig voltak és lesznek gazdagok és szegények”.

A vallási tanítások ellenségeskedést szítanak a különböző vallások követői között. Köztudomású, hogy minden vallás csakis a saját hitét tartja „igaz”-nak, az összes többi pedig „tévhit”, „eretnekségnek”, „istenkáromlásnak” tartja. Mennyi bánatot, vért és könnyet hozott az emberekre a vallási viszály!

Az egyház évszázadokon át azzal töltötte az emberek fejét, hogy az éhínség, az aszály, a rossz termés — mindez „isten akarat”, „büntetés a bűnökért”, és mindenkor azt tanította, hogy istentől, a „szentektől” kell kegyet várni, ki kell imádkozni ezeket a kegyeket. A falusiak évszázadokon át mondták a főházakat, amde ez egy grammal sem volt képes növelni a termést vagy megőlni akárcsak egyetlen egy mezőgazdasági kártevőt.

Népünk történetében örökre letűntek ezek az idők: a

teljes jogfosztottság, a rab-szolga-függőség, a kizsákmányolók, a műveletlenség, tudatlanság.

Amde a múlt nem hal el egyszerűen, hanem harcol fennmaradásáért; csökevényei, az évszázadok folyamán meggyökeresedett erkölcsök és szokások nem tűntek el. Még ma is vannak, akik tartják a vallási ünnepeket. Ilyenkor egyesek mulatnak, mások vendégségbe mennek, s nem végzik el a rájuk bízott munkát.

Az embereknek minden lehetőségük megvan arra, hogy kultúráltan, vidáman, a társadalom és a maguk hasznára pihenhessenek, munka után. Harcot kell folytatnunk a „kimosott, kitisztított életért” — mondja Makarenko — mindaz ellen, ami elavult, káros benne.

Mi az új élet hívei, azoknak az új, vidám, szép életnek az alapjai. A hívei vagyunk, amelyek segítségével vannak az életben, a munkában, a harcban, melyek a bátor, élénk és életvidám, magabiztos új ember nevelését, a nép boldogulása harcosának nevelését szolgálják, azét az emberét, aki kész minden nehézséget leküzdeni a szocializmushoz vezető úton.

A vallási csökevények ellen, az egészséges életért vívott harc — a kulturmunkások megtisztelő és nemes feladata.

A Miniszttertanács határozatban megerősítette a mezőgazdasági termelőszövetkezet mintaalapszabályának módosítását

A Miniszttertanács és a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége, a Termelőszövetkezeti Tanács és a földművelésügyi miniszter előterjesztésére jóváhagyta és megerősítette a Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek miniszttertanács határozatával megerősített mintaalapszabályának alábbi módosításait:

„A termelőszövetkezetből való esetleges kilépés szándékát csak a belépéstől számított három év eltelté után lehet bejelenteni; a kérelem felől a közgyűlés határoz.”

A kilépő tagnak — a bevitt földjével azonos értékű földet — csak a gazdasági év végén, a termelőszövetkezet tagosítatlan földjeiből vagy állami tulajdonú földjeiből lehet kiadni. A tagosított táblákat megbontani

nem lehet. A kilépő taggal mindenemű elszámolás a gazdasági év végén, pénzben történik. A kilépő tag, a termelőszövetkezetnek folyósított hozs-zulajátatú beruházási hitelek, valamint a jószág-, gép- és fel-szerelés vásárlására folyósított kölcsönök hitelek kivételével, köteles viselni a termelőszövetkezet összes közös termelésben és pénzbeli tartozásaiból ráeső részt. Meg kell térítenie a termelőszövetkezet felé a termelőszövetkezet által tisztajelvényezett terhére ki-vett tartozásait. A kilépő tag-tól a termelőszövetkezet által juttatott háztáji földet meg kell vonni.

A termelőszövetkezet elnöke, könyvelője és ellenőrző bizo-ttságának vezetője nem állhat- -nak egymással közeli rokon-ságban.

Nagyobb lelkiismeretességgel végezzék munkájukat a terményforgalmi vállalatok dolgozói

Amióta a cséplés és a gabonabegyűjtés nagy munkája megkezdődött a városban és a szegedi járásban, sok panaszzal hangzik el a Terményforgalmi Vállalat munkájára. Több helyen akadályozzák, hogy a dolgozó parasztok és a termelőszövetkezetek mára cséplőgéptől teljesíthessék gabonabeadási kötelezettségüket. Szemléltető példa erre a balástyai gazdák esete. Balástyán szerdán estig 222 termelő cséplött el, s ebből mindössze 41 teljesítette be-adási kötelezettségét. A ba-lástyai terményraktár előtt hosszú sorokban állnak a gabonás kocskák, a vállalat azonban csak egyiktől-más-iktól veszi át a beszállított búzát és rozst, mondván, hogy magas a víztartalom. Ez történt csütörtökön Vesz-szelka Miklós öszeszéki dol-gozó paraszttal is, aki fuva-rost fogadott azért, hogy a géptől beadhassa az állam-nak járó gabonát. Nem ok nélkül mondták egyesek, hogy ha most nem kell, majd beadjuk akkor, ha a Ter-ményforgalmi Vállalat kos-csít küld a gabonáért.

A balástyai terményraktár

vezetőinek nem elfogadható az az érvelése, hogy: ren-de-lét köti a kezünket, csak 14 százaléknál alacsonyabb víz-tartalmú gabonát vehetünk át. Nem messze van ide Csengele. Itt sem esett ke-ve-sebb eső, mint Balástyán Csengelén, mégis két nap

alatt, szerdán és csütörtök-ön összesen 12 vagon és 33 mázsa gabonát gyűjtöttek be, míg Balástyán csak 162 mázsát.

A szegedi Táncsics Terme-lőszövetkezettel történt meg, hogy — igényt tartva a gyorsbeadási prémiumra — félvagon gabonát szállított be az elsők között. A termény-raktárban egy szót sem szól-tak nekik, átvették a szö-vetkezeti tagoktól a búzát. Három nappal később vi-szont értesítették őket, hogy a beszállított mennyiség 30 százalékat levonták víztarta-lomra. Az igazság: 30 száza-lékos víztartalmú gabonát a kombájn nem tud learatni és elcséplélni. A Táncsics TSZ pedig kombájnnal aratta és csépléttette ezt a búzát s vé-leményük szerint.

a víztartalom nem érte el a 15 százalékat.

Amikor kérték a Termény-forgalmi Vállalattól, hogy szemük előtt mérjék meg a víztartalmat, a Tolbucin sugáru- ti terményraktárban ezt kerekken megtagadták, mondván: ők senki szépsé-géért sem hazudnak. Csüt-örtökön a szegedi Termény-forgalmi Vállalat alaposan eljáratja az április az újsze-gedi Haladás Termelőszövet-kezet tagjaival is. A szöve-tkezet egyik kocsija 20 mázsa búzát hozott, hogy terven fe-lül eladják az államnak. A

raktárban nem fogadták el a gabonát, visszaküldték azzal, hogy szárítsák meg s aztán hozzák vissza. A kocsi visz-szament Újszegedre, vissza-vitte a búzát is. Később egyet gondoltak a kocsisok, újra befogták, s ezúttal nem a Peregi-féle malomba, hanem a Bocskai utcai terményrak-tárba vitték a búzát, ahol minden kritizálgatás nélkül jónak találták és átvették. Örültek a szövetkezeti ta-gok, hogy no itt talán átad-hatjuk a fölöslegeinket, azt is, ami odahaza a raktárban van. Ugyanebből a gaboná-ból

még 30 mázsát hoztak.

A két búza teljesen azonos minőségű volt, ennek elle-nére a második fuvart már itt sem fogadták el. Kiküld-ték a Tolbucin sugáru- ti raktárba, hogy ott a szöve-tkezet a saját költségén szá-rítsassa meg.

Az újszegedi Haladás TSZ több mint száz mázsa gabo-nát beadott már terven fe-lül, azonban a Terményfor-galmi Vállalat vezetősége még mindig nem vett annyi fáradságot, hogy kiküldjön valakit a szövetkezetbe, s megkössék az értékesítési szerződést a feleslegre.

Sürgősen javítson munká-ján a Terményforgalmi Vá-lalat. Indítsanak vizsgálatot s vonják felelősségre a ha-nyagokat!

A községpolitikai terv végrehajtásáról tárgyalt a III. kerületi Tanács

Csütörtök délután ülést tar-tott a III. kerületi Tanács. A tanácsülésen Komócsin Mi-hály elvtárs, a végrehajtó bi-zottság elnöke részletesen be-számolt a kerületi tanács községpolitikai tervének első felévi végrehajtásáról. Meg-említette többek között, hogy a községpolitikai tervben szereplő feladatok közül elő-sorban a gyalog- és kocsi-utak rendbehozását szorga-lmazták, mivel a kerületben ezek kijavítása volt a leg-sürgősebb feladat. Jóval a hatá-ridő előtt befejezték a Marx-téri aszfalt járdaszízek ki-javítását, a piactéri gördrök rendbehozását. A Mihálytele-ki sárgabányai földutat, ugyanitt a Lenin utcát dom-borították, tereprendezték több ezer négyzetméter terü-leten. Alsóvároson a Dobó-utcai téglagyáldját, a Vértanúk terének kocsit-burkolatát, a Homok utcai kocsit felhajtót jóval a hatá-

ridő előtt felújították. A Hattyas-telepi dolgozók kére-tésének eleget téve az ottani népbolthoz vezető Zentai ut-cát megjavították, dombori-tották az úttestet, salakot ter-ítettek rá. Az autóbusszfordu-ló úttestét kikövezték. Vala-mennyi munkát a tanács, a kö-zségpolitikai tervben előír- -zott pénzeszközökkel kevese-bbet használtak fel. A megta- -karított összegekből a kerület lakosságának igen jelentős társadalmi munkájával, — például Mihályteleken a Pe-tőfi utcában, a Hattyas tele-pen az Obéba utcában újabb közút-kifolyót építhettek. Ugyancsak Mihályteleken a társadalmi munkával épülő orvosi rendelőbe bevezették az ártézi vizet. A már város-szerre ismert Mihályteleki egészségház építésén végzett társadalmi munka értéke ed- -dig több mint 150 ezer forint: augusztus 20-án. Alkotmá-nyunk ünnepén már ünnepé-lyesen át is adják Mihályte-lek népének az új orvosi ren-de-lőt. Jelentős társadalmi munkát végeztek a harmadik kerület lakói Mihályteleken a Kisvasút utca és a Matyér köz- -között a bekötőútánál, amely ugyancsak terven felül ké-szülhetett el. A repülőtér és a régi rabtemető közötti be-kötő utat a honvédség és az alsóvárosi gazdák társadalmi munkában rendezték. A Rigó utca kikopott kőburkolatát a Szegedi Kenderfonógyár dol-gozói kijavították.

A beszámoló megemlítette, hogy milyen jelentős dolgo- -kat tud a tanács terven felül megcsináltatni, ha a kerület lakossága segíti a közös ügyet. Például a tervezett 7 darab utcai közvilágítási lámpa helyett 52-t szerelnek fel július és augusztus hó- -napokban a kerületben. Az öt utcai ártézi közvízfolyó he-lyett 13 kútízfolyó készül el a harmadik negyedében.

A végrehajtó bizottság elnö-ke bírálta a lakásépítkezések, a háztartározások kivitelezési munkálatait, melyek sok ki-vánnivalót hagynak maguk után. A III. kerületi Tanács a magánszemélyek részére eddig 64 családi ház építésé-re adott ki engedélyt. OTP lakásépítkezési kölcsönt 19 család kapott, 210 ezer forint összegben: most újabb hitel-akció biztosítanak a dolgozó családok számára. Építkezés céljára 26 házhelyet jut-tak a dolgozók részére a Ság-vári telepen.

A beszámolóhoz számosan hozzászóltak a kerületi tanács tagjai közül.

Munkafegyelem Szeged textilüzemeiben

Örjárat a Szegedi Kenderfonóban

Baj van a munkafegyelem-mel a Szegedi Kenderfonó-ban. Már a számok is mu-tatják, hogy a helyzet nem kielégítő. Az igazolatlan mu-lasztók száma az első ne-gyedévi 82 főről a második negyedében 96 főre emelke-dett, az igazolatlan munka-napok száma 106-ról 145-re. Az elkésők száma ugyan va-lamit csökkent, az elkésések által okozott termelés kiesés azonban még valamivel na-gyobb, mint az elmúlt ne-gyedében. Mindehhez járul az egészségtelen méretű fluktuáció. Az elmúlt ne-gyedében 201 ember lépett ki a vállalatból és ezért 217 új munkae-rt kellett felven-ni. Minthogy az előző ne-gyedében is hasonló méretű volt az elvándorlás, ez azt jelenti, hogy a Kendergyár-ban továbbra is évente mint-egy 800 dolgozó cserélődik ki.

De a legkomolyabb hiba nem is itt van. Sokkal súlyo-sabb jelenség, hogy egyes üzeme-ekben napirenden van a munkafegyelemnek munkaidő alatti rendszeres megszegése. Bár a dolgozók-nak csupán kis hányada tar-tozik a fegyelemsértők közé, mégis egész termelési osztá-lyok munkaszellemét ontja le egyes dolgozók magatartá-sa. Különösen az előfónó-

ban és kiváltképp az éjjeli műszakban fordulnak elő megengedhetetlen jelenségek. Így például egyesek még a műszak vége előtt elhagyják munkahelyüket, a gyárban csatangolnak, vagy az öltöz- -be próbálnak bejutni, hogy előbb eltávozhassanak a gyárból. Az előfónón ezt az előfónónak nem kellene meg- -hagyni, hogy az éjjeli mű- -szak közben lepihentek és elaludtak. Vannak természe-tesen olyan üzeme-ek, ahol ilyen- -mílyen nem fordulhat elő, például a vízefónó, a szá-rozfonó, a gombolyító. Itt nem találni üldögélő munka-sokat, éjjel-nappal egyaránt lelkiismeretesen folynak a munka, ami nem utolsor-ban annak tudható be, hogy a pártalapszervezet jól dol-gozik és a művezetők hivatá-suk magaslatán állnak. An-nál súlyosabb az előfónó osztályvezetőjének. Ördög elvtársnak a felelőssége, aki nem lép fel kellő eréllyel a fegyelembontókkal szemben és nem követeli meg azt a rendet, amely a zavartalan jó munka nélkülözhetetlen kel-

Vannak egyenesen felhábo- -rító esetek. Nagykalóci Lászlóné például tettleg tá-madt rá a segédművezetőre, Csizsár József-re, akivel vi-tája volt az állóidő elszámó-lása körül.

Aligha kell mondani, mi-lyen káros következmények-kel fenyegetik ezek a jelen-ségek a Kenderfonógyár egyébként szép és példamu-tató termelési eredményeit. Egyelőre még nincs baj. A felévi tervteljesítés több mint 102 százaléka, 97,4 száza-lékos tervszerűség mellett, ami lényegesen jobb, mint az előírt. Július hó első deká-dájában is száz százalék fölött volt a teljesítmény, vagyis nem került sor a szokásos hóeleji lemaradásra. A fe-gyelmezetlenség leírt esetei azonban elsősorban a gyárta-sok minőségét fenyegetik. Nyilvánvaló, hogy ha az elő-fónón egyik, vagy másik gé- -pes dolgozó bámszékodik, vagy elhagyja munkahelyét, könnyen hibás szalagok fut-hatnak át a gépen az osztá-lyról gyöngre, vagy csomós előfónókat kerülnek ki, vagy egyszerűen nem a kellő fi-nomságra sikerül a fonál. Már most is gyakoriak az ilyen panaszok. Pedig ha csak három méternyi futott hibában az előfónó valame-lyik gépén, ez a munkafolya-mat végén többszáz méter

hibás végfonalat eredmé-nyezhet, másszóval tekinté-lyes mennyiségű selejtet. Nem kisebb kárt okoz az anyaghordók fegyelméletlen-sége sem. Nem ritka, hogy ezeknek az oda nem illő já-tékoknak és tréfálkozásoknak anyagkeveredés a vége.

E káros jelenségek ellen elsősorban a pártszerveze-teknek kell fellépniük. Van olyan üzeme-ek, ahol ez a munka folyik. Mint Ördög elvtárs, a szározfonó párt-titkára elmondotta, osztályu-kon a géppel hanyagul bá-nókkal előbb beszélgetnek, figyelmeztetik, súlyosabb esetben javasolják, hogy váit-sák le a gép mellől (ami ke-ve-sebb keresetet jelent a dolgozóknak). De sajnos nem mindegyik pártszervezet áll-feladatra magaslaton. Nagyné elvtárs az előfónó párt-titkára — vagyis annak az üzeme-eknek a párttitkára, ahol a legrosszabb a fegy-elem — úgy látja, hogy sokat javult a helyzet, hogy mun-ka közben nemigen fordul elő lógás és a járkálás is ke-ve-sebb. Ilyen körülmények között természetesen nem-igen várható, hogy az elő-fónó pártszervezete tevéke-nyen kivegye részét a bajok elleni harcból. Hiszen egye-lőre — úgy látszik — nem is igen ismeri fel a bajt.

(=e, =r.)